

Kirke- og Underviisningsministeren: Derfom der skulde henstaae Samlinger der, som lide Skade ved at henstaae, vilde jeg ansee det for meget ønskeligt, at man androg paa, at der skaffedes Plads til deres Opstilling paa andet Sted. Vi have store Rum nok, hvor saadanne Samlinger vilde kunne opstilles, og Ansvarret maa derfor falde paa dem, der saaledes lade dem henstaae; til Ministeriet er intet Andragende fremkommet om at skaffe disse Samlinger Plads.

Hvad Sagen selv angaar, finder jeg mig foranlediget til at tilføie et Par Ord. Naar vi henvende os til vore Bygningsinspektører og sige til dem: „Gjør os et Udkast til den eller den Bygning,“ saa er det ikke saa ganske naturligt, om de ikke med nogen stor Begeistring gaae til et saadant Foretagende, thi man forlanger mange flere Tegninger end den, der vil blive brugt til Udførelsen, og naar man saa endelig kommer frem med Forslaget, saa faaer man det ikke igjennem. Det er derfor, om jeg saa maa sige, en uheldig Betingelse, hvorunder vore Bygningsinspektører arbejde. Men dernæst stiller man ved Siden af dem Saghyndige, som naturligtvis maae paasee, at Hovedformaalet opnaaes, og denne Samarbejden med de Saghyndige er jo i en vis Henseende ganske fortrinlig, fordi den afgiver det rette Grundlag for Bygningen, afgiver den nødvendige Garanti for, at Formaålet bliver tilfredsstillende opnaaet, medens det rigtignok paa den anden Side træder svækkende iveien for den frie Fantasties Frembringelser. Det er altsaa paa ingen Maade givet, at det ikke er den rigtige Fremgangsmaade, at man først lader Grundlaget bearbejde af Bygningsinspektørerne og de Saghyndige, og naar der er vundet et saadant Grundlag, saa udsætter en Priisopgave, hvortil der er fri Konkurrence, og hvor da den, der veed at forene det Hensigtsmæssigste med det fuldkommen Skjønne, bærer Prisen. Det er heller ikke paa nogen Maade givet, at man derved skulde gaae den Kunstner, der har skabt det første Grundlag, for nær; man forlaster ikke hans Arbejde, thi selv om man skulde

foretrække et af de nye Arbejder, saa er det dog det første, der bliver Grundlaget, og dette er altsaa slet ikke dermed forkastet. Det er den Maade, hvorpaa man er gaaet frem ved Opførelsen af Bibliotheksbygningen. Man havde dengang en genial Kunstner, som vi desværre altsaa tidlig mistede, nemlig Bindebøll; han arbejdede sammen med Saghyndige, for at skaffe et Grundlag, og derpaa udbød man til Konkurrence, og den Omstændighed, at han selv deeltog i denne Konkurrence, viser tilstrækkeligt, at han ikke søgte sig stødt ved, at man var gaaet den Vej. Han indgav den meest glimrende Tegning til Bibliotheksbygningen; den havde kun een Feil, og det var den, at den var altsaa dyr. Jeg skal tilstaae, at der er noget Betænkeligt ved at gaae hen og udsætte i et heelt Aar Bygningens Opførelse, men det er i god Harmoni med, hvad vi have gjort med Hensyn til andre Byggeforetager, som ere lykkedes os, og vi gaae ikke Nogen for nær ved at vælge denne Fremgangsmaade; gif man ikke Bindebøll for nær den Gang, saa vil man heller ikke her gaae nogen nulevende Kunstner for nær, og Thinget vil altsaa vistnok i saa Henseende kunne have et frit Valg.

Jeg vil sige, at hvis jeg skulde stemme i denne Sag, vilde jeg dog maafee stemme imod Endringsforslaget, for at faae en endelig Afgjørelse paa Spørgsmaalet. Det er ganske naturligt, at Universitetslærerne ere de, der navnlig interessere sig for Universitetsbygningen, og af disse have mange i de afholdte Lærerforsamlinger erklæret sig aldeles tilfredse med den projekterede Bygning. Det er altsaa, om jeg saa maa sige, under noget uheldige Naar, at man anstiller denne Konkurrence, da der skal konkurreres med en Bygningstegning, som har fundet saa megen Anerkjendelse og Paastjønne. Jeg maa saaledes ende med det, hvormed jeg begyndte, at det forekommer mig, at Thinget har fuldkommen Frihed i saa Henseende. Det kan ikke lade sig afholde af økonomiske Betragtninger, thi Summen er begrændset til en vis Størrelse; det er ganske vist saa, at det vil medføre en Udsættelse, naar